tütreid ega kedagi!.... Kiri leiti varsti kohe posti juurest ülesse ja viidi kuninga kätte. Kuningas käskind kohe peale selle neid kolme soldatid kes vahis old oma juure tulla, ta küsind nende käest, et kes julges temale niisugust kirja kirjutada. Wana soldat astunud kohe wälja ja toendand, et tema kirjutanud selle pärast, et ta näinud kui kindral ja polkovnik kõrsis purjetand. Kuningas oli soldatiga rahul, ainult see sõna pahandas teda natuke, et soldat kirjutand „loll kuningas", „— Ega ma siis sellepärast veel lolle ei ole." — Aga kas sa ise ei tahaks mu tütreid üles otsida? — küsinud kuningas. — Miks ei taha, ma tean kus nad on ja toon nad kua ära. Kuningas olnd sellega rahul ja and temale raha.

Nüüd läks soldat teereisile. Teepeal läks ta sinna kõrtsi sisse, kus juba endised otsijad ammu ammu olid purjutand. Siiski olid nemad juba kaunis ligedalle läinud selle päästmise kohale. Soldat nüürinud enesele ka esti tua. Aga tua seintes põle ühtegi naela ega nagi olnud. Tema tagund naelad omalt poolt seinte sisse ja pannud oma uued rüded, sõjariistad ja muud